Микола Злочевський після рекордного хабаря: мільярди замість в'язниці

Автор: Роман Жовква, для «Фраза»
17.09.26 17:02 64
ua.Фраза України ...

Микола Злочевський — колишній міністр екології часів Віктора Януковича — став одним із найпохазовіших прикладів того, наскільки різними можуть бути масштаб кримінальної справи та її фінальний наслідок. У 2020 році правоохоронці заявили про спробу передати **$6 млн** за закриття провадження, а у 2023-му Вищий антикорупційний суд затвердив угоду зі Злочевським: **68 тис. грн штрафу та сотні мільйонів гривень на потреби ЗСУ замість реального ув'язнення**. Тим часом бізнес, оформлений на його дочок, у 2025 році отримав 21,6 млрд грн доходу.

$6 млн, які мали закрити кримінальну справу

У червні 2020 року НАБУ і САП викрили спробу підкупу керівництва антикорупційних органів. За даними НАБУ, йшлося про **$5 млн за закриття кримінального провадження** щодо колишнього високопосадовця. Ще $1 млн, за версією слідства, мав залишитися одному з учасників схеми як винагорода. Загальна сума — $6 млн — на той момент була названа НАБУ найбільшим хабарем в історії України.

У справі фігурували тодішній заступник начальника ГУ ДПС у Києві Микола Ільяшенко, колишня посадовиця ДФС Олена Мазурова та директор з правових питань Burisma Андрій Кіча. За версією слідства, вони діяли в інтересах Злочевського.

Тобто мова йшла не про абстрактну розмову чи припущення журналістів. Гроші були вилучені під час спецоперації правоохоронців. У квітні 2022 року всі $6 млн, за рішенням ВАКС, були перераховані на підтримку обороноздатності держави. НАБУ оцінювало їх тоді більш ніж у 170 млн грн.

Сам Злочевський до цього моменту перебував за межами країни. У 2020 році його оголосили в міжнародний розшук, а суд заочно обрав йому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Лише в липні 2023 року він дистанційно постав перед судом та попросив затвердити угоду про визнання винуватості. 1 серпня ВАКС ще угоду затвердив.

Від перспективи тюрми — до штрафу у 68 тисяч

Саме тут історія набуває найбільш різкого контрасту.

Початкова справа стосувалася організації передачі величезної суми для впливу на керівників НАБУ та САП. Однак у фінальному вироку Злочевського засудили за **ч. 1 ст. 369-2 Кримінального кодексу — зловживання впливом**. Покаранням став штраф у 68 тис. грн.

Таким чином, людина, навколо якої у 2020 році розгорнулася справа про $6 млн, не отримала реального строку. І саме це стало головним предметом критики з боку журналістів та антикорупційних експертів.

«Українська правда», аналізуючи отриманий текст вироку, звернула увагу на те, що ніхто з чотирьох фігурантів справи не опинився у в'язниці і ніхто не втратив майно через конфіскацію. Видання також критикувало рішення про обмеження доступу до повного тексту вироку.

При цьому важливо не змішувати різні платежі. **68 тис. грн — це саме судовий штраф.** Окремо угода передбачала значний внесок на оборону: САП повідомляла про 500 млн грн на проєкт «Армія дронів» і понад 160 млн грн допомоги військовим обладнанням; Forbes із посиланням на матеріали справи наводить загальну суму у 660 млн грн.

Цей внесок має очевидне практичне значення для оборони. Але юридично він не перетворює 68-тисячний штраф на позбавлення волі й не означає конфіскації бізнесу.

Поки судова історія закінчилася — бізнес продовжив рости

Найсуперечливіший контраст видно, якщо поставити поруч цифри вироку та фінансові показники пов'язаного з родиною бізнесу.

За даними Opendatabot, які наводить OBOZ.UA, **у 2025 році сукупний дохід українських компаній, оформлених на дочок Злочевського Анну та Каріну, становив 21,6 млрд грн**. Лише «Еско-Північ» отримала 13,8 млрд грн доходу та 2,2 млрд грн чистого прибутку. За чотири роки її чистий дохід, за наведеними даними, зріс у 44 рази — з 50,8 млн грн у 2021 році.

Це вже не історія про колишнього чиновника, який залишився без активів після кримінального переслідування. Навпаки: корпоративна структура продовжує приносити мільярдні обороти.

До переліку компаній з доходами понад 100 млн грн входять «Еско-Північ», «Інфокс», «Скайфол», «Технокомсервіс», «Перша українська газонафтова компанія», «Системоблінжинірінг», «Надагаз», «Родопіт», «Геоконт» і «Парі». Основний напрям — газо- та нафтовидобування, буріння, паливо й енергетика.

Окремо показовою є ситуація з «Еско-Північ». За актуальними даними Opendatabot, її виторг у 2025 році становив **13,87 млрд грн**, чистий прибуток — **2,25 млрд грн**, а активи на кінець року — майже **23,86 млрд грн**. У реєстровій структурі кінцевими бенефіціарними власниками через кіпрські структури зазначені Анна та Каріна Злочевські.

Ліцензії, газ і старий адміністративний ресурс

Ще один принциповий момент — походження енергетичної імперії.

Злочевський очолював Міністерство екології та природних ресурсів у 2010–2012 роках. Саме це відомство було пов'язане з регулюванням сфери надрокористування, зокрема видачею спеціальних дозволів на користування надрами.

OBOZ.UA звертає увагу на десятки ліцензій, отриманих структурами, пов'язаними із Злочевським. Як приклад видання наводить Пролетарське газове родовище: ліцензію на нього структури отримали у 2010 році, а оцінка Асоціації газовидобувних компаній України відносила його до десятки найбільших родовищ із запасами близько 1,5 млрд куб. м. Водночас прямого доказу незаконного впливу Злочевського на колегіальне ухвалення конкретного рішення про видачу ліцензії немає.

Це важлива межа між фактом і припущенням: наявність у колишнього міністра бізнесу, який використовує отримані в минулому спецдозволи, сама по собі не доводить незаконність їх видачі.

Але економічний результат очевидний. Старі активи не зникли після зміни влади, втекі самого Злочевського за кордон і кримінальних справ. Вони продовжили працювати, а корпоративне оформлення змістилося на його дочок та пов'язані структури. OBOZ.UA зазначає, що до серпня 2020 року власником «Еско-Північ» був сам Злочевський, після чого компанію, як і інші активи, переписали на дочок.

Мільярди газового бізнесу — і понад мільярд на нерухомість

Після вироку гроші родини не залишалися лише в енергетиці.

Forbes Ukraine повідомляв, що протягом двох років родина Злочевських витратила **понад 1 млрд грн на об'єкти нерухомості**. Серед них — будівля Kyiv Food Market, офіс банку «Аркада», колишній завод «Укрпідшипник» та садиба на вулиці Сагайдачного в Києві. За оцінкою експерта, ці активи потенційно могли приносити близько $6 млн орендного доходу на рік.

Ще у 2022 році компанія з орбіти дочок Злочевського перемогла на аукціоні з продажу майнових прав на офіс банку «Аркада», запропонувавши 351 млн грн. Структура власності вела через кіпрську Diloretio Holdings до компаній, бенефіціарними власницями яких були Анна та Каріна Злочевські.

У 2023 році на компанію «Хекмот» була оформлена нерухомість, де розташований Kyiv Food Market, а згодом її власницями стали дочки Злочевського. Forbes також підтверджував зв'язок цієї компанії з родиною ексміністра.

Тобто фінальна картина виглядає контрастно: **кримінальна справа закінчилася без реального строку, а капітал родини продовжив працювати та переходити з газових активів у комерційну нерухомість.**

Не лише Злочевський: що сталося з фігурантами справи

Ще один незручний елемент цієї історії — доля людей, які допомагали реалізувати схему.

Олена Мазурова уклала угоду зі слідством і отримала п'ять років позбавлення волі **умовно** з дворічним іспитовим строком. Микола Ільяшенко також не опинився за ґратами.

Далі починається вже майновий сюжет.

За даними OBOZ.UA, у 2021 році чоловік Мазурової Георгій Мазуров придбав Mercedes-Benz G 400 2021 року, а на нього оформили будинок у Коничі-Заслі площею 857,1 кв. м. Видання порівнює ці покупки з офіційними даними про фінансову діяльність чоловіка на той час.

Ще більш масштабним виглядає майновий список Миколи Ільяшенка. За даними OBOZ.UA, після вироку на нього оформляли нові об'єкти нерухомості. У 2024 році йому подарували два приміщення загальною площею близько 216 кв. м у ЖК «Корона» на Позняках, триммітну квартиру в ЖК Метрополіс і **12 паркомісць**. Окремо на нього було оформлено приміщення площею 221,7 кв. м у підземному переході на Майдані Незалежності. Загалом видання нарахувало за ним 19 об'єктів нерухомості.

Ці операції самі по собі не доводять злочинного походження майна. Але вони додають до історії ще один рівень контрасту: учасники справи, яка почалася з багатомільйонного хабаря, не отримали реальних тюремних строків, а окремі з них згодом стали власниками значного майна.

Найгучніший контраст — не $6 млн і не 68 тисяч

Ця історія стала резонансною не тільки через розмір хабаря. Її головна проблема для суспільного сприйняття — **розрив між масштабом справи та наслідками для головного фігуранта**.

У 2020 році держава показувала журналістам пачки вилучених $6 млн як доказ великої операції проти корупції. У 2022 році ці гроші пішли на оборону. У 2023 році Злочевський уклав угоду, визнав вину та отримав 68 тис. грн штрафу, а також погодився на значні внески для ЗСУ.

А у 2025 році бізнес, оформлений на його дочок, показав **21,6 млрд грн доходу**.

Саме тому формула «рекордний хабар — і 68 тисяч штрафу» стала настільки промовистою. Вона не означає, що держава нічого не отримала: сотні мільйонів справді були спрямовані на оборону. Але вона демонструє, що для мільярдера кримінальний фінал може виглядати зовсім інакше, ніж для пересічного підсудного.

Висновок

Історія Злочевського — це не просто історія про хабар у $6 млн. Це історія про те, як **кримінальна справа завершилася угодою, 68-тисячним штрафом і великими внесками на оборону, тоді як пов'язаний із родиною енергетичний бізнес продовжив генерувати мільярди**.

Найскорстіше питання тут не в тому, чи були корисними кошти, передані ЗСУ. Вони були. Питання в іншому: **чи відповідає масштаб фінального покарання масштабу справи, у центрі якої опинилися $6 млн, і чому після такого кримінального провадження економічна система, пов'язана із Злочевським, не лише збереглася, а й демонструє мільярдні обороти?**

Саме цей розрив між **$6 млн хабаря, 68 тис. грн штрафу та 21,6 млрд грн річного доходу пов'язаного бізнесу** робить справу Злочевського однією з найбільш показових історій української антикорупційної практики.

Читайте також:

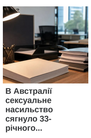
Микола Злочевський, спільник Януковича співманий на гігантському хабарі, скупив нерухомості в Дубаї на десятки мільйонів доларів

Читайте Фразу в Google News (натиснути "Підписатися")
Підписуйтесь на канали Фрази в Youtube, Twitter, Instagram, Facebook

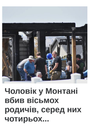
Теги: ВАКС, корупція, Микола Злочевський, Burisma, газовидобуток, схематоз

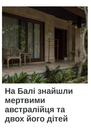
Перерізала горло іменинниці і пішла додому: у Києві жінку...

В Австралії сексуальне насильство сягнуло 33-річного...

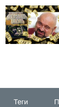
Чоловік у Монтані вбив вісьмох родичів, серед них чотирьох...

На Балі знайшли мертвими австралійця та двох його дітей

Коментарі

Статті

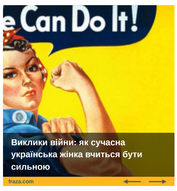
17.09.26 17:02
Микола Злочевський після рекордного хабаря: мільярди замість в'язниці
Автор: Роман Жовква, для «Фраза»

Дайджест

17.09.26 09:35
Богдан Анатолійович Замула: підозра поліцейському вже на підході?
Автор: «Фраза»

Вибір редакції

Всі новини Головне Популярне

17.09.26 16:30
Стало відомо, скільки коштує вилізти на Еверест

17.09.26 16:26
Руслан Черкаський: що пов'язує митника зі справою Biopatid

17.09.26 16:02
У NASA розповіли про унікальне відкриття на Місяці

17.09.26 15:49
Росія вдалася до тактики Третього Рейху для маскування військових кораблів

17.09.26 15:25
Стало відомо, чи може штучний інтелект виграти у лотерею

17.09.26 15:09
Жертвами лихоманка Ебола в ДРК стали вже 3577 людей

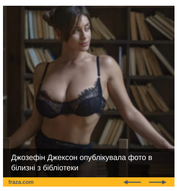
17.09.26 14:41
Тільки наївні люди можуть думати, що Росія зупиниться в Україні, — Міноборони Італії

17.09.26 14:25
Тетяна Кагановська та Руслан Вовк: брудні вибори ректора Каразіна

17.09.26 14:22
Леся Карнаух: «кризових» компаній, грошенята чоловіка та люксові авто

17.09.26 14:15
Підозрюваний у корупції Вадим Столар не вніс 300 млн грн застави

Фото та Відео

Опитування

Що ви чекаєте від 2026 року?

- Закінчення війни в Україні
- Глобальну фінансову кризу
- Розвал Європи
- Кінець світу
- Нову пандемію

ГОЛОСУВАТИ

переглянути результати

© 2026 рік «Фраза» — міжнародне онлайн-видання про світову політику, економіку, суспільство, технології та актуальні події. Всі права захищені.

При використанні матеріалів обов'язкове розміщення прямого та відкритого для індексації посилання на сайт «Фраза», розміщеного не нижче третього абзацу.

Редакція «Фраза» може не поділяти думку авторів публікацій, проте забезпечує свободу висловлення поглядів відповідно до загальновизнаних принципів свободи слова та журналістських стандартів.